

Als je op bijstandsnivo zit, moet je er geld bij hebben.

In de periode van de akties werd het FNV-urgentieprogramma als alternatief tegenover de bezuinigingen van de regering Lubbers gesteld. Zoals bekend houdt dit programma onder meer een korting op het inkomen voor alle loon- en uitkeringafhankelijken in, gemiddeld 1½%.

Hebben jullie dit FNV-plan als een alternatief gezien? Stond het op gespannen voet met de eis '3½% Nee'? En hoe hebben jullie je daarin opgesteld?

Xander (beleidsmedewerker AbvaKabo): Het FNV-urgentieplan is gebaseerd op: maakwerk en solidariteit met de uitkeringsgerechtigden. Als middel waren gekozen: minder bezuinigingen en een gelijk offer van iedere Nederlander. Het Centraal Plan Bureau bevestigde dat de bedoelingen van het plan haalbaar waren. De FNV konfronteerde de regering daarmee, het resultaat daarvan is bekend. Ook wij hebben dat plan bij Rietkerk als alternatief ingebracht voor de 3%. De negatieve resultaten van al die onderhandelingen dwong de FNV over te gaan op een minimum variant van het plan, waarbij nog steeds de solidariteit met de uitkeringsgerechtigden er boven uit stak. Op 18 november is die variant tevergeefs als laatste bod ingebracht in de Stichting van de Arbeid. De 1½% was geen korting op het loon, maar een koopkrachtdaling door met een kleinere premiedaling genoeg te nemen dan dat het kabinet zich had voorgenoemen.

Kees (Openbare Werken): Vanuit de aktieleidingen is angstvallig gezweven over dit plan. In Amsterdam is het afgewezen. Minder inleveren, blijft inleveren en dat willen we niet. Eigenlijk heeft ook het hoofdbestuur van de AbvaKabo passief verzet gepleegd door er over te zwijgen.

Wout (Openbaar Vervoer): Wij hebben het plan in Utrecht niet besproken. Ons ging het om 3½%. Dat programma is meer bedoeld om geen scheuring in de FNV te krijgen en om tegenover de regering wat in handen te hebben bij onderhandelingen. Het is en blijft een grijs kompromis.

Rob (Fokker): Je kunt volgens mij niet spreken van een tegenover elkaar staan van 3% en het FNV-urgentieprogramma. Dat laatste is pas in de loop van de akties door de FNV-leiding naar voren geschoven. Ze hadden het volgens mij op aktievergaderingen niet aan de orde moeten stellen, want dan had het 't zeker niet gehaald.

BUS/ FNV-WAO-groep: Over het FNV-plan hebben wij niet gesproken om geen verdeeldheid te zaaien. We hebben ons verzet tegen die 3½% en 1 of 2% was voor ons helemaal geen alternatief. Wat bij ons leeft, is: als de pijn dan verdeeld moet worden, laten we dan het geld halen bij de aardgaswinsten en bijvoorbeeld het zwart-geld-circuit. Als je op het bijstandsnivo zit, kan er geen cent meer af, er moet geld bij, dat zou eerlijk zijn.

Bart/Laurens (Steunbond): Dat hele plan zagen wij niet zitten; aan de FNV-karavaan hebben we dan ook niet meegedaan. De enige vergadering die daarover is geweest, werd in Eindhoven gehouden. De karavaan was eigenlijk een grote sof, zo'n honderd mensen.

Ineke (Onderwijs): We hebben dat plan afgewezen. Tegelijkertijd hebben we er gebruik van gemaakt om ons eigen gezicht te laten zien. De akties van 14 november, toen wij staakten, stonden formeel in het teken van dit program. De beweging eromheen moet je volgens ons stimuleren en daarbinnen je kritiek laten horen. Zo hebben we, samen met anderen, pamfletten verspreid met daarin gegevens hoeveel er al in geleverd is. Daarmee hebben we geprobeerd de aanhangers van het plan aan het denken te zetten.

Siep (afdelingsvoorzitter AbvaKabo): Dit plan spoorde volledig met de discussie binnen de AbvaKabo, namelijk niet eenzijdig, maar evenredig inleveren. Het is een meesterstuk geweest van Wim Kok om iedereen bij elkaar te krijgen. Jammer dat het FNV-plan zo snel buiten de discussie is gegooid. Het is veel eerlijker en ook voor de uitkeringsgerechtigden beter. Want het kabinetsplan was met de verloren prijskompensatie zo'n 6% inleveren en nu slechts 1%. Er is trouwens geen beter alternatief. Nee roepen is gemakkelijk, moeilijker is aangeven hoe het wel moet. Het plan verdient hetzelfde enthousiasme als het Plan van de Arbeid in de jaren dertig. Ik zou donders blij zijn als er elk jaar 40.000 arbeidsplaatsen bij komen. Wat wil je, ik word in Rotterdam gekonfronteerd meteen slechte economische situatie. Minder schepen, dus minder geld. Minder gas en elektriciteit, dus ook, daar minder middelen. Er moet wat aan die economie gebeuren. Dat eist toch solidariteit.

Rob (PTT): Het FNV-plan lijkt aantrekkelijk, omdat we dan minder gepakt worden. Maar als je er langer over nadent, zie je dat je gepakt blijft. De mensen willen misschien wel inleveren als er werkgelegenheid voor komt. Ik zelf vind inleveren onzin, er is geld zat, maar het wordt verkeerd besteed. De mensen worden zo ingelicht dat ze gaan geloven dat er niks anders opzit dan inleveren. En daarom zien ze wat in het FNV-plan.

